

Калічак М.І.,
студ. гр. ОА-41,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник - Сажинець С.Й.,
к.е.н., професор кафедри обліку та аналізу

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОБЛІКУ ДІЯЛЬНОСТІ З ОЗЕЛЕНЕННЯ ТЕРИТОРІЇ ПІДПРИЄМСТВА

Важливим напрямком соціального розвитку кожного підприємства є благоустрій його власної та прилеглих територій, зокрема, їх озеленення.

Здійснюючи діяльність щодо придбання, створення та утримання об'єктів озеленення, підприємство використовує певні ресурси. Їх вартість – це складова частина витрат звичайної діяльності, які враховують при визначенні величини оподаткованого прибутку підприємства. Процеси його формування регламентовані Податковим кодексом України, який прийнято Верховною радою України 2 грудня 2010 року (№ 2755-VI). Його вимоги враховують і при здійсненні обліку податкового кредиту з податку на додану вартість, витрат на утримання, ремонт і амортизації об'єктів озеленення.

Окремі роботи з озеленення території належать до капітальних робіт підприємства. Це означає, що факт їх завершення слід оформляти первинними документами, які використовують у будівництві – це примірні форми № КБ-2в «Акт приймання виконаних підрядних робіт» та № КБ-3 «Довідка про вартість виконаних підрядних робіт». Форми цих документів затверджені наказом Міністерства регіонального розвитку та будівництва в Україні від 04.12.2009 р. № 554 «Про затвердження примірних форм первинних документів з обліку в будівництві».

Порядок зарахування на баланс та амортизації придбаних і створених капітальних об'єктів озеленення (основних засобів та інших необоротних матеріальних активів) охарактеризовано у Положенні (стандарті) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», що затверджене наказом Міністерства фінансів України 27 квітня 2000 р. № 92 «Про затвердження положення (стандарту) бухгалтерського обліку 7 Основні засоби».

Для документального оформлення операцій з обліку руху основних засобів, у тому числі й об'єктів озеленення, використовують типові форми первинних документів. Бланки форм та пояснення щодо їх заповнення і застосування розроблені Міністерством статистики України (наказ від 29.12. 1995 р. № 352 «Про затвердження типових форм первинного обліку»).

Облік придбання малоцінних та швидкозношуваних (однорічних) об'єктів озеленення здійснюють відповідно до вимог Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 9 «Запаси», яке затверджене наказом Міністерства фінансів України від 20 жовтня 1999 р. № 246 «Про затвердження Положення(стандарту) бухгалтерського обліку».

Важливою складовою облікового процесу озеленення території підприємства є облік витрат на утримання об'єктів озеленення. Їх необхідно здійснювати відповідно до вимог Положення (стандарту) бухгалтерського обліку № 16 «Витрати». Воно затверджене наказом Міністерства фінансів України від 31 грудня 1999 р. № 318 «Про затвердження Положення(стандарту) бухгалтерського обліку».

Універсальним нормативним документом, вимоги якого враховують при здійсненні облікових операцій, є Інструкція про застосування плану рахунків бухгалтерського обліку [1].

Таким чином, здійснюючи облік операцій з озеленення території підприємства, необхідно враховувати вимоги законів України та нормативних документів міністерств

і відомств України з питань документування та бухгалтерського обліку господарських операцій.

Література:

1. *Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 30.11.1999 р. № 291.*

Карапінка Н.В.,
студ. гр. ЕОАм-13,
Національний університет “Львівська політехніка”.
Науковий керівник – Яремко І.Й.,
д.е.н., професор кафедри обліку та аналізу

КАЛЬКУЛЯЦІЯ ЯК МЕТОД БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

В умовах обмеженості ресурсів і досягнення вищої ефективності в управлінні виникає потреба постійного порівняння понесених витрат і отриманих результатів, інформація про які формується у системі бухгалтерського обліку. Проблема прямого використання такої інформації посилюється під впливом інфляції, коли дані про виробничі витрати необхідно повсякденно порівнювати з майбутніми витратами та доходами, враховуючи зміну вартості грошей. Можливість певного усунення цієї асиметрії в інформації може бути подолане завдяки раціонально організованій системі калькуляції та оцінки в бухгалтерському обліку. Зі зміною загальноекономічного середовища на практиці підприємницької діяльності все частіше виникають проблеми, пов'язані з калькулюванням витрат.

Загалом вважається, що калькуляція як сумарне обчислення собівартості одиниці продукції (виконаних робіт та послуг) за елементами витрат та калькуляційними статтями дозволяє дати аналітичну оцінку розміру економії чи перевитрат у зв'язку з відхиленням фактичної собівартості від спланованої, встановити вплив калькуляційної статті в загальне відхилення, зробити висновок про характер матеріало- та фондомісткості виробництва і в результаті здійснити заходи щодо виявлення і реалізації резервів зниження собівартості продукції[1]. Однією з основних проблем калькулювання є економічно обґрунтований розподіл витрат звітного періоду між готовою продукцією і незавершеним виробництвом, між окремими виробами і видами робіт. Від її правильного вибору залежить точність калькуляційних розрахунків. Вважається, що проблему у певний спосіб вирішують, впроваджуючи систему калькулювання «кайдзен-костинг», яка виникла на підприємствах Японії та набуває все більшого поширення в США та країнах Європи [2]. У тематичній літературі робиться висновок, що такий підхід допомагає вирішити чимало дискусійних питань з обліку витрат підприємств. Цей метод ще не знайшов свого відображення у обліковій політиці підприємств в Україні.

Однією з найважливіших проблем функціонування підприємств України в ринкових умовах є налагодження систематичного контролю за витратами як основного засобу досягнення належної ефективності діяльності підприємства[3]. Система контролю виробничих витрат за сучасних умов стає вирішальним моментом щодо впливу на результати діяльності підрозділів і підприємства в цілому. Тому, доцільно розглянути питання щодо використання такої системи на підприємствах України[4].

До проблем обліку витрат і калькулювання собівартості продукції також належать: особливості діяльності підприємств різних галузей економіки; будь-яка класифікація методів обліку виробничих витрат і калькулювання собівартості продукції ґрунтується на тому, що об'єкти обліку й об'єкти калькулювання збігаються. При